

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIEI ARADULUI

Redacția și Administrația:
ARAD, STRADA EMINESCU 18

APARE DUMINECA
Redactor: Pr. Ilarion V. Felea

ABONAMENTE:
Pentru 1 an 300 Lei; 6 luni 150 Lei

Trăiască Majestatea Sa Regele Mihai I.

Cuvântare rostită de către P. S. S. Părintele Episcop Andrei
în catedrala din Arad, Duminică în 8 Septembrie 1940

N'au trecut decât 7 zile, — număr fatidic — dela verdictul nedrept din Viena (30 August) și iată că în ziua de 6 Sept. când Biserica noastră prăznuiește amintirea minunei săvârșită în Colosse de către arhanghelul Mihail, Dumnezeu, supremul arbitru, a rostit o altă sentință, ridicând pe tronul României pe tinărul Rege Mihai I.

În sinaxar se povestește că în această zi, păgânii din Colosse, cari se purtau cu pismă pentru minunile ce se făceau în biserica creștină din acel oraș, cu hramul arhanghelului Mihail, încercară să abată asupra bisericii de acolo apa unui râu ce curgea prin apropiere, cu gândul de a nimici biserica și pe mai marele ei Arhip. Dar arhanghelul Mihail apăru și lovind stânca cu sabia o despică, făcând scurgere apei. Tâlcul coincidenței acestei minuni cu cele ce se petrec în țara noastră îl poate ghici oricine. În planul lui Dumnezeu toate se petrec la timpul lor și cu un scop. Mântuitorul a spus că nici o pasăre nu cade din sbor fără știrea lui Dumnezeu, și că chiar și perii capului nostru sunt numărați.

Ca după o furtună, cerul țării noastre a început a se însenina în ziua de 6 Septembrie, și ca după vifor văzduhul începe a se purifica.

Am trăit din plin drama țării în ultima săptămână a pătimirii, nu numai ceice au fost nevoiți a și părăsi căminul și a lua drumul pribegiei, ci și cei rămași acasă, a căror suflet a fost umilit până 'n pulbere de rușinea nedreptății. Părea că ne sufocăm, fără de a întrezări măcar vre-un colț de orizont luminos.

Iată că deodată zarea ni s'a deschis și

chinul sufletului, doritor de a se înălța spre culmi noi, s'a sfârșit. S'au adeverit și de astădată cuvintele biblice: „Dumnezeu este credincios! El nu va îngădui ca să fiți încercați mai mult decât puteți ci, odată cu ispita va face și albie ispitei, ca să puteți răbda“. (I. Cor. 10 v. 13).

Ceice au rostit nedreptul verdict se vor rușina văzând cât de curând Dumnezeu și-a întors fața spre noi, iar ceice se bucură acum fiindcă cutropesc înc'odată pământul nostru strămoșesc, se sguđue în sufletul lor hain, întrezărind apropiatul soroc, când cu rușine vor trebui să plece de pe moșia noastră.

Ni s'a rostit un verdict omenesc nedrept, dar am câștigat apelata în fața lui Dumnezeu. Avem de acum în mijlocul nostru chipul de arhanghel al tinărului Rege. În persoana lui, ca într'un focar, se contopesc de azi înainte lacrimile de eric cu nădejdele de mâine, atât al celor robi cât și al celor liberi, atât al celor încrezători cât și al celor desnădăjduiți în viitorul neamului.

„Și ne iartă nouă păcatele noastre“ să ne fie rugăciunea zilnică, de izbăvire. Să rugăm pe Dumnezeu să renască în noi virtuțile strămoșești, cinstea și omenia, din lipsa cărora am ajuns la marginea prăpastiei. Sufletul renăscut învie lutul, frânge fierul, încovoiaie oțelul, și reface hotarele. Până 'n clipa cea mare a izbăvirei să purtăm în suflet, ca o viziune călăuzitoare, imaginea României mari. La temelia acestei viziuni să punem: lacrimile de pocăință, răbdarea neostenită și voința neînfrântă, făurind din ele puntea de aur a

nădejdi, prin care neamul nostru mucenicesc a știut totdeauna să evadeze din neagra restriște spre cerul izbăvirei.

Avem un Rege tinăr, purtător al noului ideal. Avem o țintă luminoasă: Reîntregirea hotarelor de eri. Numele de Mihai să fie un bun augur. Duhurile marilor voievozi: Ștefan, Mihai și Mircea să-l adumbrească și căluzească pentru a fi restauratorul României întregite, îngenunchiată pe o clipă.

Regele Mihai I. este fiul României

mari. Asupra leagănului său nu s'a proiectat umbra unei Românie mutilate. Domnia Lui este chemată de a reface harta țării.

Să dea Dumnezeu ca urcarea Lui pe tron să însemne sfârșitul încercărilor ce au venit peste noi, și începutul izbăvirei și a restaurării României-mari!

Să trăiască Majestatea Sa Regele Mihai I.!

Să trăiască România-mare, una și nedespărțită!

Biruința puterii morale

Trăim între vis și realitate.

Suntem martorii unor evenimente din viața neamului românesc, care depășesc ordinea naturală a lucrurilor.

După îndelungate persecuții sângeroase, după martiriul celor mai buni fii ai poporului nostru, mișcarea legionară a triumfat în ziua biruinței Sfântului Arhanghel Mihail (6 August).

Regele Carol II, care a guvernat țara împotriva sentimentelor ei, a abdicat și în locul lui sa urcat pe tronul regilor României, Marele Voevod Mihai.

Neamul este descătușat.

Porțile palatului regal sunt deschise.

Țara e guvernată de oameni scoși din temnițe, figuri de bronz, bărbați de caracter.

Deodată cu durerea dezastrului teritorial, am cules și roadele jertfelor aduse pentru mântuirea neamului. Astăzi noul regim de conducere a țării este una cu mișcarea legionară.

Te gândești și nu-ți vine să crezi: Cum a triumfat în țară mișcarea aceasta hulită — și cum au putut ajunge la cârma Statului oamenii martirizați în frunte cu generalul Ion Antonescu, scăpat și Dsa dintr'o celulă dela Bistrița, abia cu trei zile înainte de a lua conducerea Statului?!. Creatorii mișcării au fost cu toții uciși mișelește; supraviețuitorii și-au scăpat viața fugind prin străinătate sau făcând acte de desolidarizare cu mișcarea. Parcă nu mai licărea, nicăeri, nicio scânteie de viață și nicio speranță.

Pe lângă toate acestea, mișcarea a avut în față toată forța publică a țării: poliția, jandarmeria, justiția, presa, administrația, partidele politice, străjeria și câteva ministere anume înființate ca să deruteze opinia publică și să mistifice naționalismul nou.

Atunci, ce s'a întâmplat?

Minunea!...

Triumful mișcării legionare este triumful puterii morale. A biruit puterea jertfei, nu a oamnelor. Căci oamenii rămași în viață, sunt puțini, tineri și slabi; îndrăznim să-i asemănăm cu pescarii de pe marginea Ghenizaretului.

Au fost mântuitoare sacrificiile, arderile de tot aduse pe altarul ideologiei legionare.

Ce minunat exemplu!... Suferința a descoperit iubirea și iubirea ne arată frumusețea pildeilor și veritatea ideilor.

Dumnezeu și-a descoperit din nou puterea prin „nebulia“ crucii. — „Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este întrebătorul acestui veac? Aun'a dovedit Dumnezeu nebună înțelepciunea lumii acesteia? (I. Cor. 1,20). Ba da!... A ales din nou pe cele slabe, ca să rușinez pe cele tari (I. Cor. 1.27).

* * *

Fericiți sunt toți cei ce au crezut, au luptat și nu s'au îndoit. Vai și mustrare de cuget pentru toți ceice au ponegрит mișcarea și au aruncat vorbe de ocară martirilor mișcării.

Cinste neamului din sânul căruia au răsarit astfel de bărbați și slavă Bisericii care a botezat astfel de copii și tuturor învățătură:

Slăviți forța morală a sufletului creștin și nu vă luați la luptă cu oamenii capabili de jertfă.

Indemnul

Preafericitului Patriarh Nicodim al României, adresat preoților, pentru organizarea colportajului bisericesc

Pentru sădirea cât mai adânc a sublimelor principii evanghelice, pentru înălțarea sufletească și educația morală a întregului neam românesc, vremea de azi ne obligă mai mult ca oricând să ne gândim serios la noi și mai eficace metode de propagandă.

Pe lângă mijloacele bune de utilizat: cinemato graful religios, proiectarea tablourilor biblice, concerte și conferințe religioase, procesiuni, slujbe săvârșite cu toată sfințenia, trebuie să ne străduim să tipărim cât mai multe cărți religioase-morale, pe care să le răspândim în popor în cea mai largă măsură.

Prima armă pentru luminarea și orientarea omului în viața aceasta trecătoare, trebuie să fie cartea, cartea bună. Mulți susțin că scrisul nu are puterea de convingere ca vorba; se uită însă că scrisul prezintă multe și mari avantaje. El poate să ajungă și în mâinile acelor, ce nu pot lua parte la predică ori conferință și e citit în timpul liber, când omul simte nevoia să se retragă într'un colț, unde în liniște să mediteze la lucruri înalte. Cartea mângâie, adâncește, întărește și desăvârșește convingerile dobândite prin viu grai. Mulți oameni fără cultură, citind cărți bune s'au ridicat așa de repede, că au uimit lumea. Unii s'au inspirat din biografiile personajilor celebre și au ajuns și ei mari.

Sunt mari puterile scrisului! El pătrunde tot așa de ușor în palatele regilor și ale împăraților, în casele bogăților, în mâinile savanților, ca și în bordeeale săracilor. Să punem deci în circulație cât mai multe cărți, cât mai multe nestimate cu puteri miraculoase.

Operile de artă literară mișcă inimile, induioșează, storc lacrimi, mângâie sufletele, alină durerile, ung cu balsam binecuvântat și fac pe om să părăsească deprinderile rele și să ia hotăriri eroice. După citirea unei cărți cu cuprins moral se capătă o liniște sufletească, pe care nimic pe lume nu o poate da. Mulți oameni cari s'au bucurat de binefacerile averii, au mărturisit că fericirea cea mai mare au aflat-o în citire.

După cum te inchini înainte de a te așeza la masă, tot așa trebuie să te inchini când deschizi o carte nouă.

Un iscusit scriitor spunea: „De aș fi cel mai mare rege pe pământ, de aș avea palate și grădini și mese și vinuri și trăsuri și haine scumpe și sute de servitori, dar cu o condiție: să nu am niciodată cărți de citit, aș schimba situația mea cu a unui sătean simplu. Prefer să fiu sărac, să locuiesc într'o cocioabă, dar cu o grămadă de cărți lângă mine. Nu vreau să fiu un rege, căruia să nu-i placă a citi“.

Cărțile bune fac să incolțească în oamenii de rând fapte mari de abnegație, de altruism, de virtuți creștinești și cetățenești. Nu se poate da cultură unui popor fără cărți întocmite anume pentru el. Căci nu se ridică un neam prin exercițiul baionetelor ci prin întărirea morală a sufletelor.

Cărțile bune sunt tezaure sufletești comori de gândire superioară, prețioase daruri intelectuale, grămezi de tot felul de experiențe, care indeamnă la fapte bune, civilizează și pun omenirea în mișcare. Tot ce s'a realizat mai de seamă pe lume, s'a făcut numai prin punerea în valoare a gândurilor frumoase răspândite prin cărți. Indemnând neamul nostru și în special pe tineret

a ceti cât mai mult, vom isbuti să-l facem să prețuiască întotdeauna cartea bună. Să nu uităm că tineretul nostru de astăzi e poporul român de mâine.

Și copiii se vor convinge odată că sunt tot așa de plăcute și de folositoare cărțile bune ca și bunătățile și priverile care-i mulțumesc și-i farmecă.

Cărțile sunt „profesori cari ne instruesc fără nuele, fără cuvinte aspre, fără mânie, fără să aștepte vre-o răsplată. Dacă te apropii de ele nu dorm, dacă le întrebă nu îți ascund nimic; dacă nu le prețuești după cum merită nu se plâng, dacă ești neștiutor nu răd de tine“.

Razele evangheliei trebuie să încălzească și să aline inima trudită și obosită a veacului nostru.

În orice carte bună se găsesc aplicate principiile evanghelice. Spusele Mântuitorului: „Cercetați“ se pot aplica și scrierilor morale, căci în ele se află norme pentru dobândirea mulțumirii pământești și a fericirii cerești, expuse într'o formă ușoară de aplicat, plăcută și atractivă la citit. Prin cărți bune chiar din adversarii credinței se pot ridica apostoli ai Evangheliei, colaboratori în greaua sarcină a păstorului de suflete.

De ce tipăresc cărți atâția preoți și creștini?

Ce l-a îndemnat pe Iorgu Dumitrescu să tipărească toate viețile sfinților și să se trudească zi și noapte ca să le împartă gratuit? Cine făcea pe Grigore al IV-lea, pe Veniamin Costache, pe Andrei Șaguna să uite de odihnă și să scrie tot timpul? Ei știau că unelta cea mai puternică în lupta socială, ce se dă pentru răspândirea culturii, nu poate fi decât cartea.

Lupta pentru existență se înăsprește din zi în zi. Statele rămase înapoi vor fi condamnate să trăiască în condițiuni de inferioritate. O națiune care se străduiește pentru sporirea culturii, care sprijină viața spirituală și morală și care acordă atențiunea cuvenită vieții cu moravuri cinstite, poate privi cu toată încrederea în viitorul ei. Mărirea și forța unui neam nu se socotește numai după numărul locuitorilor și întinderea teritoriului, ci și după gradul de cultură, de morală și de patriotism al cetățenilor săi...

Cu câteva broșuri răspândite într'un număr restrâns de case nu se poate spune că am început o ofensivă pentru redășteptarea, moralizarea și culturizarea unui popor; de aceea stăruim: să pătrundă scrisul bun în fiecare casă. Cu o floare nu se face primăvară.

Fiecare preot să organizeze un serviciu de colportaj, menit să răspândească între enoriași cât mai multe broșuri, spre a forma gustul de citit al păstorilor până la plăcerea de a avea fiecare o mică bibliotecă în casa sa...

Vremea de azi cere ca răspândirea cărții să se facă dinamic, nu static; să meargă cartea la om, când nu se întâmplă invers.

În acest scop preotul va utiliza mijloacele cele mai proprii. Va recomanda cărțile citind pentru exemplificare și câte un pasaj ales: va face rezumate sau

recenzii asupra lor; va face apel ca să se ofere chiar credincioșii la răspândirea cărților. Pentru fiecare 20-30 case din parohie se va alege o persoană din cele mai evlavioase (bărbat sau femeie) care va primi broșurile și revistele și le va duce în fiecare casă din sectorul său, plasându-le contra cost și făcând abonamente la publicațiile periodice, după indicațiile date de la centru. Tot această persoană va lua cărți de la biblioteca parohială le va duce cetitorilor și va ține seama de ele pentru ca după citire să se inapoieze la bibliotecă.

În felul acesta într'un timp foarte scurt se va îmbunătăți întreaga viață națională, cetățenească și morală a parohiei. Din timp în timp preotul, pentru stimularea tuturor, va citi ca exemplu în biserică și va introduce și în scriptele parohiei numele acelor cari au citit mai mult, bineînțeles după ce s'a încredințat de aceasta. Cu acest prilej va arăta cât de mare însemnătate are cartea cea bună pentru mântuirea sufletelor și a celor cari le citesc, cum și mai ales a celor cari le răspândesc, potrivit cuvântului Sf. Apostol Iacob: „Frații mei, de se va rătăci cineva din noi de la adevăr și-l va întoarce cineva, să știe că acela ce a întors pe păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet din moarte, iar el va acoperi mulțime de păcate“.

Numele preoților și ale tuturor persoanelor care

vor fi obținut rezultate mai frumoase în direcțiunea colportajului, vor fi publicate și în revista „Biserica Ortodoxă Română“, organul oficial al Sf. Sinod. Vom ține seamă de această activitate mai mult decât oricare altă manifestare în domeniul activității pastorale.

Sumele rezultate din desfacerea broșurilor se vor încredința PP. CC. Protopopi în cel mult două luni de la primire, după ce se vor fi reținut de preotul respectiv 20% pentru cei ce s'au ostenit cu împărțirea. Tot la Protoierie se vor depune și exemplarele care eventual nu au putut să fie desfăcute...

Sfătuim pe toți cucernicii preoți să nu dea cărți gratis, că nu se citesc. Nici să le impună. Cine înseamnă după citit, dă bani pe cărți, lipsindu-se de alte plăceri, și chiar de trebuințe...

Ca încheiere, rugăm stăruitor pe toți cucernicii preoți să mediteze adânc asupra importanței propagandei scrise și s'o sprijinească din tot sufletul, știind că cel dintâu rod al acestui fel de activitate va fi renașterea duhovnicească a tuturor parohienilor cari vor culege din scrierile trimise de Noi învățăturile morale cele mai alese.

Atotmilostivul Dumnezeu să binecuvinteze strădaniile P. C. Voastre. (Din revista „Apostolul“)

Chemarea dlui general Ion Antonescu

Acest apel a fost citit de preoți în toate bisericile Duminecă 8 Septembrie a. c. ora 11, după slujba religioasă oficiată pentru isbânda domniei M. S. Regelui Mihai I.

Români,

După sbuciumări adânci, care ne-au dus la sfârșirea Națiunii, la pătrata onoarei și la amenințarea existenței Statului, Dumnezeu ne-a ajutat să curmăm o stare care tulbura grav destinul românesc.

Astfel, un trecut dureros s'a închis. El nu se va mai deschide decât pentru judecarea răspunderilor — nu din dorința răzbunării, ci pentru ca aceasta să servească drept învățământ generațiilor ce vor veni.

Am arătat Țării întregi, cu toată conștiința, și cu toată durerea, lupta pe care a trebuit să o dau pentru ca să pot izbăvi Țara.

În acest ceas, am ingenunchiat alături de voi toți fii Neamului, ce v'ați adunat în bisericile credinței, pentru ca să vă rugați Domnului să ajute și să lumineze viitorul Țării și al Regelui Mihai I.

Simțiți-mă lângă fiecare din voi. Simțiți că tot ceea ce am făcut este pentru a izbăvi Neamul și a-i asigura viitorul.

În această unire a suferinței și a credinței noastre, din topirea pioasă a gândului nostru închinat Domnului și Țării, să iasă sufletul de mâine al acestui Neam,

Această unire să oprească orice vrajbă, de oriunde și prin oricine.

Mă îndrept spre inimile voastre și vă cer iubirea pentru Țară.

Mă adresez cugetelor voastre și vă cer încredere în Neam.

Îmi unesc puterea de puterile voastre și vă cer să dați Patriei munca și fapta voastră.

Am început totala înnoire a Statului nostru.

Am decis cercetarea trecutului, pentru ca acei care ne-au dus la umilire și la pierderea granițelor, la sărăcie, la risipă să-și primească răspunsul faptei lor.

Cetiți măsurile pe care le-am luat și așteptați cu încredere pe acelea ce le voi lua încă, pentru ca Statul să fie salvat și Națiunea să-și regăsească puterile.

Iar acum, în Casa Domnului, jur, în fața lui Dumnezeu, a nesfârșitelor cohorte de martiri și de eroi ai Neamului și în fața voastră a tuturor că voi servi și de acum înainte cu fanatică dârzenie, cu nețărmurită energie și cu neclintită voință linia dreaptă pe care m'am așezat de la începutul carierei mele și de la care până azi nu m'a putut abate nici o furtună.

Credința și dreptatea, legea și munca, cinstea și conștiința, ordinea și omenia, vor fi de azi înainte de la cel de sus până la cel mai de jos servitor al Patriei, cartea sfântă a îndatoririlor noastre.

Plecat cu smerenie spre trecutul de glorie de altă dată și privind cu încredere deplină către viitor, nu voi înceta lupta și nu voi opri fapta, până când nu vom ajunge să avem o altă Țară, un alt suflet și o altă conștiință.

Așa să-mi ajute Dumnezeu!

G-ral Ion Antonescu

Noua programă analitică

pentru învățământul religios în școala primară, din Eparhia Aradului,

aprobată cu adresa Ven. Consiliu Eparhial din Arad Nr. 3171/1940 și introdusă în școlile primare din Episcopie cu data începerii noului an școlar.

Clasa I.

1. Cunoașterea și împrietenirea cu elevii.
 2. Ce lege avem? Cum începem școala? Cu rugăciunea „Doamne ajută-ne“.
 3. Semnul sfintei Cruci.
 4. Dumnezeu.
 5. Rugăciunea Tatăl nostru.
 6. Rugăciunea de intrare în clasă.
 7. Rugăciunea la ieșirea din clasă.
 8. Lumea văzută și nevăzută.
 9. Ingerii buni și ingerii răi.
 10. Rugăciunea către Ingerul păzitor.
 11. Facerea lumii văzute.
 12. Facerea omului din trup și suflet.
 13. Familia. Rugăciunea pentru părinți.
 14. Raiul. Ascultarea, munca, grija de animale, plante.
 15. Neascultarea, pierderea fericirii.
 16. Făgăduința Mântuitorului.
 17. Bunăvestire.
 18. Nașterea Domnului.
 19. Ingerii, cei dintâi colindători. Colindatul.
 20. Colinda „Trei păstori“.
 21. Cum ne pregătim pentru sărbători? Faptele de milostenie.
 22. Mărturisirea și Cuminecarea. (Pregătire).
 23. Irod. (Paza Ingerului).
 24. Iisus de 12 ani la biserică. Cercetarea bisericii, purtarea în biserică.
 25. Botezul Domnului.
 26. Troparul „In Iordan“, Despre sfințirea caselor, cum se primește preotul la sfințirea caselor. Despre apa sfințită.
 27. Iisus alege 12 apostoli și învață iubirea.
 28. Iisus prietenul copiilor.
 29. Iisus face minuni: Invie pe fiul văduvei din Nain.
 30. Intrarea în Ierusalim. Floriile, sălcuțele.
 31. Cina cea de Taină, prinderea lui Iisus.
 32. Răstignirea lui Iisus.
 33. Inmormântarea lui Iisus. Obiceiuri la înmormântările de azi.
 34. Invierea Domnului.
 35. Obiceiuri de Paști, cântarea „Hristos a înviat“.
 36. Înălțarea Domnului.
- Cântări, răspunsuri liturgice scurte, repetiri, excursii, cercetarea mormintelor și a troițelor.

Clasa II.

1. Facerea lumii în șase zile.
2. Facerea omului, raiul, fericirea și neascultarea.
3. Păcatul strămoșesc și făgăduința Mântuitorului.
4. Jertfa lui Avel. Muștrarea conștiinței lui Cain.

5. Noe și potopul.
 6. Turnul Babilon.
 7. Avram, pildă de om ascultător, credincios și împăciuitor.
 8. Sodoma și Gomora.
 9. Iacob și fiii săi, vinderea lui Iosif.
 10. Iosif în Egipt. Inchisoarea și mărirea lui.
 11. Iosif și frații săi.
 12. Moise. Robia egipteană, copilăria, mama și fuga lui Moise.
 13. Ieșirea din Egipt.
 14. Darea legii. Decalogul.
 15. Porunca I și III cu șarpele de aramă și sudamele.
 16. Porunca a II. Icoanele, obiectele sfinte, idolii.
 17. Porunca a IV. Munca și sărbătoarea, rugăciunea și milostenia.
 18. Porunca a V. Avesalon.
 19. Porunca VI, VIII—X. Ahav și Isabela.
 20. Intrarea în biserică (Nașterea și copilăria Maicii Domnului).
 21. Bunăvestire.
 22. Rugăciunea: Născătoare de Dumnezeu.
 23. Nașterea Domnului, Magii, fuga în Egipt și uciderea pruncilor.
 24. Iisus de 12 ani.
 25. Nașterea sfântului Ioan Botezătorul.
 26. Botezul Domnului. Troparul „In Iordan“.
 27. Minuni. Fiica lui Iair.
 28. Vinde area slăbănogului dela Vitezda. (Cauza boalei, păcatul).
 29. Inmulțirea pâinilor. (Binecuvântarea, prefacerea, crucea pe pâine).
 30. Potolirea furtunii.
 31. Cei zece leproși. Binefacerea și recunoștința.
 32. Intrarea în Ierusalim. Troparul „Invierea cea de obște“.
 33. Cina cea de taină.
 34. Iisus în grădina Ghetsimani, prinderea lui.
 35. Judecarea lui Iisus.
 36. Răstignirea. Preacurata Mamă și sutașul.
 37. Moartea și îngroparea. Iosif și Nicodim.
 38. Invierea Domnului. Troparul „Hristos a înviat“ obiceiuri de Paști.
 39. Arătări după înviere. Toma.
 40. Înălțarea Domnului. Ziua Eroilor.
- Rugăciuni, (Din pat și din somn, Sfinte ingeri și cele învățate în clasa I), cântări liturgice.

Clasa III.

1. David, rege și prooroc.
2. Solomon, înțelepciunea lui și zidirea templului.
3. Dreptul Iov.
4. Profetii.
5. Proorocul Ilie.
6. Proorocul Isaia (Cap. 53).
7. Proorocul Ieremia, robia Babilonică (Cap. 31).
8. Proorocul Iezechiil, învierea trupurilor (Cap. 37).
9. Daniil (Cap. 6).
10. Profetii mesianice.
11. Nașterea Domnului.
12. Întâmpinarea Domnului (Acum slobozește).
13. Ioan Botezătorul, vieața și moartea lui. Beția.

14. Ispitirea lui Iisus.
15. Alegerea apostolilor.
16. Pilde: Sămănătorul.
17. Pilda neghinei.
18. Drahma pierdută și oaia rătăcită.
19. Fiul risipitor.
20. Datornicul nemilos.
21. Vameșul și fariseul.
22. Bogatul căruia i-a rodit țarina.
23. Banul văduvei.
24. Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr.
25. Samarineanul milostiv.
26. Talanții.
27. De ce au urit jidovii pe Iisus? (Izgonirea din templu, muștrările fariseilor, teama de Romani). Iubirea lui Iisus în contrast cu ura lor.
28. Spălarea picioarelor. Umiliința și slujirea.
29. Iuda și Petru. Vânzarea, lăpădarea, cânta bună și rea.
30. Iisus pe cruce. Tălharii, minuni, sutașul.
31. Învierea și cultul ei în Biserica ortodoxă. Caracteristici ortodoxe, salutul Hristos a înviat, Duminecile, cântările, rugăciunile la ortodocși.
32. Arătări: Spre Emaus, La Ghenizaret cu Petru măhnit.
33. Înălțarea, făgăduința Duhului Sfânt.
34. Pogorirea Duhului Sfânt.
35. Intemeierea Bisericii.
36. Iubirea Mântuitorului față de copii. Răspunsuri liturgice, poruncile bisericesti și rugăciunile: Împarate ceresc, Preasfântă Treime, Mulțumim ție Hristoase, cu sfinții.

Clasa IV.

1. Descoperirea Dumnezească.
2. Sfânta Tradiție.
3. Sfânta Scriptură.
4. Crezul, text.
5. Dumnezeu Prea sfânta Treime (art. 1, 2 și 8).
6. Dumnezeu făcătorul lumii și al omului.
7. Păcatul strămoșesc și urmările lui.
8. Art. 2. Dumnezeu Fiul. Mărturii din profeții, cuvintele Domnului și ale apostolilor.
9. Iisus Hristos, Mântuitorul. Prin ce ne-a mântuit: învățături, minuni, patimi și înviere.
10. Art. 3. Născătoarea de Dumnezeu. Cultul ei.
11. Art. 4. Răstignirea (în legătură cu Liturghia).
12. Art. 5-6. Învierea (dovezi despre ea).
13. Art. 7. Iisus Hristos, judecătorul. Judecata de apoi.
14. Art. 8. Dumnezeu Duhul Sfânt. (A grăit prin proroci și a insuflat sf. Scriptură).
15. Art. 9. Sf. Biserică (Corabia lui Noe), Capul și însușirile ei.
16. Poruncile și slujbele bisericesti.
17. Art. 10. Sfintele Taine. Definiția și numărul lor. Botezul, Mirul.
18. Sf. Pocăință.
19. Sf. Cuminecătură. Cu memorizarea rugăciunilor: Cred, Doamne... etc.
20. Sf. Preoție. Treptele ei. Ierarhia.
21. Sf. Nuntă. Unitatea și nedespărțirea căsătoriei.
22. Sf. Maslu.
23. Art. 11. Învierea morților. Cultul morților, îngrijirea mormintelor. Locurile sfinte.

24. Cultul Sfinților.
25. Cultul Icoanelor.
26. Art. 12. Vieța veșnică. Raiul și iadul (în legătură cu Bogatul și Lazăr).
27. Virtuțile religioase.
28. Virtuțile morale.
29. Decalogul.
30. Păcatele grele: contra Duhului sfânt, strigătoare la cer și de căpetenie. Conștiința.
31. Faptele îndurării trupești și sufletești.
32. Fericirile.
33. Tatăl nostru. (Cererile scurt lămurite).

Clasa V.

1. Temeiul cultului creștin. Mântuitorul în genunchiază, se roagă, cântă, predică.
2. Desvoltarea cultului pe vremea Apostolilor: Rugăciuni, Cina Domnului, cântări, predică, agape.
3. Locurile sfinte. Biserica, forma și împărțirea ei. Troițele, cimitirul.
4. Obiectele sfinte (2 lecții).
5. Vesmintele bisericesti.
6. Iconostasul.
7. Cărțile bisericesti.
8. Simbolurile liturgice.
9. Timburile sfinte (2 lecții).
10. Zilele pentru pomenirea morților.
11. Cele șapte laude.
12. Litia și Proskomidia.
13. Sfânta Liturghie.
14. Liturghia catelumenilor.
15. Liturghia credincioșilor (2 lecții).
16. Slujbele particulare. Sfințirea apei, rugăciunile pentru bolnavi. Însmormântarea.
17. Purtarea în biserică și acasă. Răspunsuri liturgice și Rugăciunile de acasă: Invrednicește-ne Doamne, Doamne Dumnezeu nostru, Nădejdea mea, Cuvine-se cu adevărat, Mântuiește Doamne poporul Tău.

Clasa VI.

1. Intemeierea Bisericii.
2. Răspândirea creștinismului și Sfinții Apostoli Petru și Pavel. Ceialalți Apostoli.
3. Viața primilor creștini, Dumineca, Sf. Euharistie, agapele.
4. Prigoanele contra creștinilor, cauzele și torturile.
5. Sfinții Gheorghe și Dimitrie.
6. Biruința creștinismului Constantin și Elena.
7. Cuvioasa Paraschiva și ceialalți sfinți din Tară.
8. Sinoadele ecumenice. Arie și simbolul niceo-constantinopolitan.
9. Sfinții Atanasie, Vasile cel Mare, Grigorie și Ioan.
10. Desbinarea Bisericii la 1054 și 1517.
11. Creștinismul la Români.
12. Intemeierea Mitropoliilor și episcopiiilor.
13. Intemeierea Mănăstirilor; viața în aceste mănăstiri.
14. Luptele cu catolicii și protestanții.
15. Petru Movilă, Varlaam, Dosoftei, Simion Ștefan, Tipărirea Bibliei.
16. Sava Brancovici și Constantin Brancoveanu.

17. Unirea dela 1700 și luptele pentru legea străbună.

18. Călugări, preoți și țărani mucenici.

19. Andrei Șaguna.

20. Biserica ortodoxă păstrătoarea credinței creștine, a limbii și a culturii române.

21. Dușmanii Bisericii ort. române: Sectele.

22. Răspunsuri liturgice și rugăciuni: Psalmul 50, Troparele de umilință, ș. a.

Clasa a VII.a.

1. Ierarhia bisericească. Treptele, titlurile.

2. Alegerile de episcopi și instituirea preoților și diaconilor.

3. Mirenii în Biserică: Paraclisieri, cântăreți, consiliul parohial, epitropia.

4. Datoriile mirenilor față de Biserică și față de preoți.

5. Monahismul, monastirile.

6. Sinoadele ecumenice, locale. Sf. Sinod.

7. Despre căsătorie.

8. Piedi ile în căsătorie.

9. Divorțul.

10. Avera bisericii, ctitorii, epitropii.

11. Organizarea Bisericii (Părțile cu organele de conducere, 2-3 lecții).

12. Repetiri din *Catehism* și din *Canoștințe liturgice*.

13. Răspunsuri liturgice și rugăciuni: Cella ce în toată vremea, Învierea lui Hristos, Doxologia, Cu noi este Dumnezeu.

*

Programa de rugăciuni și cântări pentru elevii creștini ortodocși din școala primară împreună cu textele lor, este statorită în conferințele preoțești din Arad ținute la 25 Septembrie 1936 și 30 Sept. 1937, aprobată de Episcopia ort. română din Arad sub Nr. 6668/1936 și 7225/1937 și publicată în broșură separată, care se află de vânzare la sediul protopopiatului și la Diecezana Arad, cu prețul 2 lei exemplarul.

*

Principiile generale, avute în vedere la alcătuirea noii programe analitice a lecțiilor de religie din școala primară au fost publicate în două articole din Nr. 33 și 35/1940 ale revistei „Biserica și Școala” sub titlul: „Invățământul religios în școala primară” și „Întoarcerea la Catehism”, iar principiile cauzale în Nr. 48/1939 sub titlul: „Cum merge catehizarea”.

Informațiuni

● Ziarul „Universul” deodată cu decretul prin care d. general Ion Antonescu a fost încredințat cu alcătuirea noului guvern și cu fotografia D-sale, a publicat următoarele rânduri:

„Iată-l!

„Este generalul Antonescu, omul în care demult neamul românesc își pune nădejde; omul care abia acum, de trei zile, a fost eliberat dela închisoarea dela Bistrița, unde era ținut și fără lege și fără judecată, omul care abia acum când a ajuns cuțitul la os și hotarele în mare parte au fost pierdute, este chemat să aducă

liniște și mângâiere unui neam amărât de guvernarea tiranică în care trăește de zece ani și în timpul căreia au fost omorâți mișelește tinerii generației naționaliste și au fost prădate miliardele țării sub pretext de înarmare.

„Urăm să-i ajute Dumnezeu!

● **Deciziile Ministerului Cultelor și Artelor privitoare la sectele religioase.** Dl. Radu Budișteanu, ministrul cultelor și artelor, a dat Luni următoarele deciziuni care fixează regimul cultelor în România: Deciziunea Nr. 42352/940.

ART. I. — Statul Român protejează și autoriză funcționarea pe teritoriul său a următoarelor culte istorice:

a) Cultul creștin ortodox român, constituind religunea dominantă în Stat; b) Cultul român greco-catolic (unit), considerat ca reprezentând tot o biserică românească; c) Cultul catolic (de rit latin, greco-rutean și armean; d) Cultul reformat (calvin); e) Cultul evanghelic luteran; f) Cultul unitarian; g) Cultul armeanogregorian; h) Cultul mahomedan.

ART. II. — Statul Român constată numai existența de fapt o confesiunii mozaice, care urmează să se manifeste potrivit dispozițiilor ministeriale ulterioare.

ART. III. — Afară de cultele recunoscute la art. I din această deciziune, nu pot exista asociații religioase sau secte care dela data prezentei deciziuni sunt desființate de drept și de fapt.

Deciziunea Nr. 42353/940.

ART. I. — Toate asociațiile religioase autorizate să funcționeze prin deciziunea ministerială Nr. 31999 din 1939, își încetează imediat orice activitate, întrucât au fost desființate de drept și de fapt prin deciziunea noastră Nr. 42352 din 1940.

Deasemenea nici o sectă, a cărei doctrină și ritual diferă de acelea ale cultelor istorice protejate și autorizate de Statul Român, nu mai poate exista sub nici o formă și pe nici o cale.

ART. II. — Absolut toate casele de rugăciuni aparținând asociațiilor religioase recunoscute până în prezent, precum și sectelor interzise sau tolerate, urmează să fie închise imediat.

ART. III. — Organele de poliție, împreună cu autoritățile administrative locale sunt obligate a proceda cât mai urgent posibil la închiderea caselor de rugăciuni arătate la art. II din prezenta deciziune, întocmind procese verbale constatatoare a îndeplinirii acestei operațiuni.

Procesele verbale respective vor fi semnate în mod obligatoriu de către reprezentantul organizației locale a asociației religioase sau a sectei, căreia aparține casa de rugăciuni.

Procesele verbale dresate în condițiile specificate în alineatele precedente ale acestui articol, vor fi întocmite în triplu exemplar, unul rămânând la autoritatea respectivă, un al doilea înaintându-se ministerului de interne, iar al treilea trimițându-se ministerului cultelor și artelor.

ART. IV. — Se va comunica tuturor chiriariilor cultelor creștine din țară să pună în vedere preoților și slujitorilor din cuprinsul jurisdicției lor, de a semna de urgență ministerului cultelor și artelor orice abatere sau contravenire la dispozițiunile imperative cuprinse în prezenta deciziune.

Toți aceia care vor fi tolerat sau ascuns o astfel de stare de lucruri, încurajând și ajutând prin acest mijloc, menținerea asociațiilor religioase și sectelor, sunt considerați că au încălcat îndatoririle inerente funcțiunii și misiunii lor și ca atare vor fi de îndată destituiți din posturile pe care le ocupă.

ART. V. — Toate imobilele, în care au fost instalate case de rugăciuni, transcrise pe numele organizației locale a unei asociații religioase sau a unei secte, trec imediat în patrimoniul statului care le va da destinația cea mai potrivită nevoilor materiale ale cultelor creștine.

ART. VI. — În sfera de aplicațiune a prevederilor acestei deciziuni intră pe lângă casele de rugăciuni, absolut toate organele de conducere centrală sau locală, precum și orice foruri sau organizațiuni, în legătură directă sau indirectă cu existența în trecut a asociațiilor religioase și a sectelor desființate.

ART. VII. — Orice deciziuni sau dispozițiuni contrare aceloră cuprinse în deciziunea de față, se abrogă, hotărârile date pe baza lor fiind nule și de nul efect.

Deciziunea Nr. 42355/940

ART. I. — Toți membrii asociațiilor religioase și sectelor, recunoscute, autorizate, tolerate sau interzise până la data semnării deciziunilor ministeriale No. 42352 și No. 42353 din 1940, sunt considerați, în sensul legii, aconfesionali.

ART. II. — Calitatea de aconfesional se păstrează până la trecerea persoanelor arătate la art. I. la unul din cultele istorice creștine protejate și autorizate de Stat.

ART. III. — Se va interveni de urgență la ministerul de interne în vederea luării măsurilor de rigoare pentru ca toate oficiile de stare civilă să fie obligate ca în actele de stare civilă să treacă persoanele, care intră în prevederile acestei deciziuni, cu mențiunea de „aconfesional“.

Toate mențiunile efectuate în actele de stare civilă, contrarii normelor stabilite în prezenta deciziune, se vor rectifica din oficiu, conform prevederilor de mai sus.

Nr. 4030/1940.

Comunicat

Disponem tuturor P. C. Părinți protopopi și tuturor C. Păr. preoți că la sf. slujbe ce se vor oficia, Casa Regală se va pomeni astfel:

La Ectenii: Pentru Preainălțatul și dreptcredinciosul Regele nostru Mihai I, pentru Augusta Sa Mamă Regina Elena și pentru toată curtea și oastea lui, Domnului să ne rugăm!

La Sfintele Daruri: Pe Preainălțatul și dreptcredinciosul Regele nostru Mihai I și pe Augusta Sa Mamă Regina Elena, să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa.

La Polibroniu: Preainălțatului și dreptcredinciosului Regelui nostru Mihai I și Augustei Sale Mamă Regina Elena, dă-le Doamne viață îndelungată, pace, sănătate și întru toate bună sporire, iar asupra vrășmașilor biruință și-I păzește întru mulți ani.

Arad, la 11 Septembrie 1940.

Consiliul Eparhial

Nr. 3868/1940.

Concurs

pentru elevii școlii de cântăreți bisericești

Se aduce la cunoștință tuturor celor interesați că în Școala eparhială de cântăreți bisericești din Arad se primesc pentru anul școlar 1940/41, ca elevi ordinari tineri între 16-25 ani, cu voce bună, auz muzical și cel puțin 4 clase primare.

Cererile de primire timbrate se vor înainta Consiliului Eparhial din Arad, până la 20 Octombrie 1940 și vor fi însoțite de următoarele acte:

1. Extras de naștere
2. Extras de botez
3. Certificat școlar
4. Certificat de moralitate dela Oficiul parohial
5. Certificat medical și
6. Declarația părinților ori tutorilor că vor plăti

în termen taxele școlare și întreținerea în internat.

Candidații vor fi supuși la un examen de primire care se va ține în zilele de 1 și 2 Noembrie a. c. cu probe de scris și citit de limba română și cu constatarea aptitudinilor muzicale.

Cursurile încep în ziua de 4 Noembrie și durează până la 30 Maiu 1941.

După absolvirea celor 3 cursuri elevii teușiți la examene se vor supune la examenul de capacitate pentru obținerea diplomei de cântăreți bisericești. Toți elevii vor locui în internat. Taxa de întreținere este de 8000 (opt mii) lei anual și se va plăti în rate lunare sau trimestriale anticipative.

Fiecare elev va aduce cu sine: tacâmurile necesare (2 farfurii, lingură, cuțit, furculiță, ceașcă pentru lapte și un pahar). O saltea, 3 cearceafuri, o perină cu 2 fețe de schimb, o pătură sau plapomă pentru învelit, 4 cămăși de zi, 2 cămăși de noapte, 4 perechi de indispensabili, 6 batiste, 6 perechi de ciorapi, vesminte și încălțăminte. Pe lăngă pat și de corp se va coase monogramul elevului respectiv. În internat elevii vor avea locuință, hrană, încălzit, luminat, spălat, baie, medic, supraveghere la studii și educație morală.

Arad, la 26 August 1940.

3-3

Consiliul eparhial

Nr. 3734/1940.

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din *Semlac*, protopopiatul Arad, se publică concurs cu termen de 30 zile.

Venitele sunt:

1. Sesia parohială, 32 jug. cad.
2. Intravilanul-grădină de 400 stj. patrați.
3. Stolele legale.
4. Birul parohial legal.
5. Intregirea salariului dela Stat.
6. Chiria pentru locuința preotului, până la edificarea casei parohiale.

Preotul va achita din al său toate impozitele după beneficiul său preoțesc.

Parohia este de *clasa primă*.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare, se vor înainta Consiliului eparhial din Arad, în timpul concursului.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 10 Sept. 1940.

1-3.

Consiliul eparhial.